

Zadeva C-357/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

6. maj 2019

Predložitveno sodišče:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija)

Datum predložitvene odločbe:

6. maj 2019

Tožeče stranke:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția
Națională Anticorupție

PM in drugi

Tožene stranke:

QN in drugi

Autoritatea Națională pentru Turism

Agenția Națională de Administrare Fiscală

SC Euro Box Promotion SRL

Predmet postopka v glavni stvari

Izredna tožba za razglasitev ničnosti odločbe z dne 5. junija 2018, ki jo je izrekel sodni senat Înalta Curte de Casație și Justiție (vrhovno kasacijsko sodišče, Romunija, v nadaljevanju: ICCJ), ki ga je sestavljalo pet sodnikov.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

V skladu s členom 267 PDEU se prosi za razlago člena 19(1) PEU, člena 325(1) PDEU, člena 1(1)(a) in (b) ter člena 2(1) Konvencije o zaščiti finančnih interesov

Evropskih skupnosti, pripravljene na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, in člena 47(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Predlaga se tudi, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 19(1) Pogodbe o Evropski uniji, člen 325(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, člen 1(1)(a) in (b) ter člen 2(1) Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, pripravljene na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, in načelo pravne varnosti razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi organ zunaj sodstva, in sicer Curtea Constituțională a României (ustavno sodišče Romunije), sprejel odločbo o zakonitosti sestave sodnih senatov in na ta način ustvaril pogoje za dopustnost izrednih tožb zoper pravnomočne sodbe, izrečene v določenem obdobju?
2. Ali je treba člen 47(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje v nacionalnem pravu zavezujoči ugotovitvi organa zunaj sodstva o pomanjkanju neodvisnosti in nepristranskosti senata, katerega član je sodnik, ki ima vodstvene funkcije in ni bil imenovan naključno ampak na podlagi preglednega pravila, s katerim so bile stranke seznanjene in mu niso ugovarjale in ki se uporablja za vse zadeve, ki jih obravnava navedeni senat?
3. Ali je treba primarnost prava Unije razlagati tako, da omogoča nacionalnemu sodišču, da preneha uporabljati odločbo ustavnega sodišča, izrečeno v zadevi, ki se je nanašala na ustavni spor, in zavezujočo v smislu nacionalnega prava?

Navedene določbe prava Unije in sodna praksa Sodišča Evropske unije

PEU, člen 19(1)

PDEU, člen 325(1)

Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, pripravljene na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljevanju: konvencija ZFI), člen 1(1)(a) in (b) ter člen 2(1)

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), člen 47(2)

Sklep Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti

Sodba z dne 26. februarja 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105; sodba z dne 5. decembra 2017, M.A.S. in M.B., C-42/17, EU:C:2017:936; sodba z dne 5. junija 2018, Kolev in drugi, C-612/15, EU:C:2018:392; sodba z dne 2. maja 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295; sodba z dne

8. septembra 2015, Taricco in drugi, C-105/14, EU:C:2015:555; sodba z dne 20. marca 2018, Di Puma, C-596/16 in C-597/16, EU:C:2018:192; sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117; sodba z dne 19. septembra 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587; sodba z dne 16. februarja 2017, Margarit Panicello, C-503/15, EU:C:2017:126; sodba z dne 30. septembra 2001, Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513; sodba z dne 10. julija 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067; sodba z dne 9. marca 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49; sodba z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363

Navedene nacionalne določbe

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (zakon št. 135/2010 o zakoniku o kazenskem postopku), spremenjen z Legea nr. 255/2013 (zakon št. 255/2013) in z Ordonanța de urgență a Guvernului României nr. 18/2016 (nujna uredba vlade št. 18/2016). Člen 426(1)(d) določa možnost vložitve ničnostne tožbe zoper pravnomočne sodbe v kazenskih zadevah, če sestava pritožbenega sodišča ni skladna z zakonom. Člen 432(1) določa učinke ugoditve taki tožbi in določa, da se odločba, zoper katero je vložena tožba, razglasi za nično in da se tožba ponovno preuči.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ÎCCJ (uredba o organizaciji in upravnem delovanju ICCJ), ki jo je sprejel svet ICCJ na podlagi zakona št. 304/2004, kot je bil ponovno objavljen in kot je bil spremenjen z odločbo ICCJ št. 3/2014 (v nadaljevanju: uredba o organizaciji in upravnem delovanju).

Člen 28 določa, da v okviru ICCJ odločajo petčlanski senati s sodno pristojnostjo, določeno po zakonu, in da tem senatom odvisno od primera predseduje predsednik, podpredsedniki, predsednik kazenskega senata oziroma dekan.

Člen 29(1) določa postopek za oblikovanje petčlanskih sodnih senatov v kazenskih zadevah. Tako predsednik ali, v njegovi nenavzočnosti, eden od podpredsednikov ICCJ vsako leto na javni obravnavi izžreba 4 oziroma 5 sodnikov kazenskega senata ICCJ za vsak senat.

S sodbo Curtea Constituțională a României (romunsko ustavno sodišče) št. 685 z dne 7. novembra 2018 je bilo ugotovljeno pravno nasprotje ustavne narave med parlamentom na eni strani in ICCJ na drugi, med drugim zaradi dejstva, da so bili samo štirje od petih članov petčlanskega senata imenovani z žrebom, kar je v nasprotju z določbami iz člena 32 Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (zakon št. 304/2004 o sodnikih). Kar zadeva učinke te ugotovitve je ustavno sodišče ugotovilo, da se zgoraj navedena sodba uporablja tudi za zaključene zadeve, če za stranke še niso potekli roki za uporabo izrednih pravnih sredstev.

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (zakon št. 303/2004 o statutu za sodnike in javne tožilce), kot je bil ponovno objavljen, v členu 99(1)(ș) določa, da nespoštovanje odločb ustavnega sodišča pomeni disciplinsko kršitev.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Petčlanski senat ICCJ se je s sodbo z dne 5. junija 2018 izrekel o pritožbi, vloženi zoper sodbo kazenskega senata ICCJ z dne 28. marca 2017. Člani navedenega senata so bili predsednik kazenskega senata in štirje drugi sodniki, imenovani z žrebom v skladu z uredbo o organizaciji in upravnem delovanju. S to odločbo so bile izrečene obsodbe zaradi korupcije, zlorabe položaja in davčne utaje, ki so postale pravnomočne.
- 2 Kar zadeva **korupcijo** je bilo v bistvu ugotovljeno, da je v obdobju od leta 2010 do 2012 ministrica PM usklajevala mehanizem, s katerim je skupaj z bližnjimi osebami (UR – osebni svetovalec ministra, VS – direktor nacionalnega investicijskega organa, SP – generalni tajnik ministra, in RO – osebni asistent) pridobila denarne zneske od predstavnikov nekaterih gospodarskih družb z namenom, da jim zagotovi hitro plačilo opravljenih del v okviru programov, financiranih iz proračuna ministrstva, v okoliščinah, v katerih so bila proračunska sredstva precej zmanjšana, dela pa so bila opravljena s precejšnjo zamudo.
- 3 Kar zadeva **zlorabo položaja** je bilo ugotovljeno, da je leta 2011 PM kot ministrica poskrbela, da je ministrstvo za regionalni razvoj in turizem dodelilo naročilo za storitve družbi SC Europlus Computers SRL, katerega predmet je bilo opravljanje storitev promocije Romunije na področju dogodkov, ki so se izvajali, ko je romunska boksarska zveza organizirala mednarodno prireditev v poklicnem boks.
- 4 Dejansko je športno prireditev organizirala družba SC Europlus Computers SRL, ki jo je upravljal TQ, ki je s tem, da ji je bilo oddano naročilo za storitve oglaševanja prejela javna sredstva v višini 8.116.800 romunskih levov (RON) za organizacijo komercialne prireditve, od katere je pobrala celoten izkupiček.
- 5 Ugotovljeno je bilo torej, da so bila javna sredstva uporabljena na zakonsko prepovedan način in da je bilo naročilo dodeljeno v nasprotju z zakonodajo o javnem naročanju, ker so bile pridobljene storitve, ki niso spadale v kategorijo upravičenih stroškov za programe, ki jih financira Unija, v okviru projekta „Promocija turistične znamke Romunije“ v regionalnem operativnem programu 2007–2013. Zaradi teh okoliščin je organ za upravljanje evropskih sredstev zavrnil izplačilo, tako da je bil za sredstva, ki bi morala biti vrnjena iz evropskih skladov, v celoti obremenjen državni proračun, kar je ministrstvo za regionalni razvoj in turizem oškodovalo za 8.116.800 RON.
- 6 Kar zadeva **davčno utajo** je bilo ugotovljeno, da je TQ za znižanje zneska davka za plačilo v državni proračun za prihodke, pridobljene z zgoraj navedenim, v

računovodske evidence SC Europlus Computers SRL vpisal listine, ki jih je izdala navidezna družba in potrjujejo fiktivne stroške, ki naj bi nastali za oglaševalske in svetovalne storitve, kar je povzročilo škodo v višini 646.838 RON, od česar 388.103 RON iz naslova DDV, oziroma 90.669 RON, od česar 54.402 RON iz naslova DDV.

- 7 Ko je postala sodba pravnomočna, je bila izvršena triletna zaporna kazen za RO in petletna zaporna kazen za TQ, šestletna zaporna kazen za PM pa ni mogla biti izvršena, ker je slednja zapustila ozemlje Romunije in je bila pozneje aretirana v Kostariki za namen izročitve Romuniji. Druge obsojene osebe, in sicer UR, VS, QN in SP, so bile obsojene na zaporne kazni, katerih izvršitev je bila izrečena pogojno.
- 8 Po sodbi ustavnega sodišča z dne 7. novembra 2018 so tožeče stranke vložile izredno tožbo za razveljavitev in predlagale razveljavitev sodbe ICCJ z dne 5. junija 2018 in ponovno preučitev pritožb. Predlogi, ki so jih vložile tožeče stranke, so bili razglašeni za dopustne in so bili združeni za skupno obravnavo. Hkrati je bilo izvajanje zapornih kazni prekinjeno do končanja postopka v zvezi z ničnostno tožbo, ki so jo vložili RO, TQ in PM, ki so bili izpuščeni na prostost.
- 9 V obravnavani zadevi mora predložitveno sodišče odločiti o utemeljenosti navedenih tožbenih razlogov in zavrniti izredno tožbo ter posledično ohraniti izpodbijano sodbo ali pa tožbi ugoditi in posledično razveljaviti obsodilno sodbo in odrediti ponovno preučitev pritožb.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 10 Stranke, razen Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (tožilstvo pri vrhovnem kasacijskem sodišču, Romunija), so ugovarjale, da se v obravnavani zadevi ne uporablja pravo Unije. Zato se ob upoštevanju predmeta zadeve in obveznosti sodb ustavnega sodišča, ki ne more biti izključeno iz sodbe Sodišča Evropske unije, za obravnavano zadevo uporabljajo izključno določbe nacionalnega prava.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 11 Predložitveno sodišče z vprašanji za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali določbe, katerih razlaga se predlaga, in načelo pravne varnosti, ob upoštevanju Listine, glede na načelo učinkovitosti kazenskih sankcij v primeru velike goljufije, nasprotujejo temu, da bi nacionalno sodišče izvršilo odločbo, ki jo je izrekel organ, ki ni del pravosodnega sistema in ki odloča o utemeljenosti izrednega pravnega sredstva v smislu, da zavezuje k razveljavitvi sodb, ki so postale pravnomočne pred izrekom navedene odločbe, in vrne v obravnavo prvotno obtožbo v pritožbeni postopek.

- 12 Tako je bilo v sodni praksi Sodišča ugotovljeno, da člen 325(1) PDEU zavezuje države članice k boju proti goljufijam in drugim nezakonitim dejanjem, ki škodujejo finančnim interesom Unije, z učinkovitimi in odvračilnimi ukrepi, in ker lastna sredstva Unije v skladu s členom 2(1)(b) Sklepa 2007/436 obsegajo zlasti prihodke iz izvajanja DDV, obstaja neposredna zveza med pobiranjem prihodkov od DDV ob spoštovanju prava Unije, ki se uporabi, in dajanjem ustreznih virov iz naslova DDV na razpolago proračunu Unije, saj lahko vsaka vrzel pri pobiranju prvih povzroči zmanjšanje drugih (sodba Åkerberg Fransson).
- 13 Ugotovljeno je tudi bilo, da čeprav imajo države članice postopkovno in institucionalno avtonomijo za preprečevanje kršitev usklajenih pravil na področju DDV, pa je ta avtonomija omejena z načelom sorazmernosti in enakovrednosti, katerih uporaba v obravnavanem primeru ni sporna, pa tudi z načelom učinkovitosti, ki nalaga, da so navedene sankcije učinkovite in odvračilne (sodba Scialdone in sodba Taricco in drugi).
- 14 Sodišče je ugotovilo, da mora v prvi vrsti nacionalni zakonodajalec sprejeti potrebne ukrepe. Slednji mora po potrebi spremeniti zakonsko ureditev ter zagotoviti, da postopkovna ureditev, ki se uporablja za pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, ne bo pripravljena tako, da bi iz razlogov, ki izhajajo iz te ureditve, pomenila sistemsko tveganje nekaznovanosti dejstev, ki pomenijo tako kaznivo dejanje, in zagotoviti varstvo temeljnih pravic obdolženih oseb.
- 15 Glede nacionalnih sodišč je Sodišče ugotovilo, da morajo obveznostim, ki izhajajo iz člena 325(1) PDEU, dati polni učinek in ne smejo uporabiti nacionalnih določb, ki v okviru postopka, ki se nanaša na huda kazniva dejanja na področju DDV, preprečujejo uporabo učinkovitih in odvračilnih sankcij za boj zoper goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije.
- 16 Vendar pa obveznost zagotovitve učinkovitega pobiranja sredstev Unije ne odvezuje nacionalnih sodišč od potrebnega spoštovanja temeljnih pravic, zagotovljenih z Listino, in splošnih načel prava Unije, saj kazenski postopki za kazniva dejanja v zvezi z DDV pomenijo izvajanje prava Unije v smislu člena 51(1) Listine. Na kazenskem področju morajo biti te pravice spoštovane ne samo v okviru kazenskih postopkov, ampak tudi med preiskavo, od trenutka, ko je oseba obdolžena (sodba M.A.S. in M.B., sodba Kolev in drugi ter sodba Di Puma in Zecca).
- 17 Predložitveno sodišče je spomnilo, da člen 19 PEU določa vrednost pravne države iz člena 2 PEU in nalaga obveznost zagotavljanja pravosodni nadzor pravne ureditve Unije ne le Sodišču, ampak tudi nacionalnim pravosodnim organom, ter izjavilo, da je načelo učinkovitega sodnega varstva pravic, ki jih posameznikom zagotavlja pravo Unije, na katero se sklicuje člen 19(1) PEU, splošno načelo, ki temelji na ustavnih tradicijah, ki so skupne državam članicam, in je določeno v členu 47 Listine.

- 18 Vsaka država članica mora zagotoviti, da organi, ki kot „sodišče“ v smislu, ki ga opredeljuje pravo Unije, spadajo v njen sistem pravnih sredstev na področjih, ki jih ureja pravo Unije, izpolnjujejo zahteve po učinkovitem sodnem varstvu, saj je bistvenega pomena ohranjanje neodvisnosti navedenega organa.
- 19 Zagotavljanje neodvisnosti, ki je neločljivo povezano z nalogo sojenja, ni nujno le na ravni Unije za sodnike Unije in generalne pravobranilce Sodišča, ampak tudi na ravni držav članic za nacionalna sodišča (Associação Sintical dos Juizes Portugueses).
- 20 Pojem neodvisnosti predpostavlja zlasti, da zadevni organ svoje funkcije izvaja povsem samostojno, ne da bi bil s komer koli kakor koli hierarhično povezan ali mu podrejen in ne da bi prejemal kakršne koli ukaze ali navodila, ter da je tako zaščiten pred zunanjimi posegi ali pritiski, ki lahko ogrozijo neodvisnost presoje njegovih članov in vplivajo na njihove odločitve (sodba Wilson in sodba Margarit Panicello).
- 21 Sodišče je večkrat poudarilo, kako pomembno je načelo pravnomočnosti (sodba Köbler). Zato je bilo ugotovljeno, da pravo Unije ne zahteva, da mora sodni organ izrečeno odločbo spremeniti, da bi upošteval razlago upoštevne določbe tega prava, ki jo je Sodišče podalo po tem, ko je bila izdana ta pravnomočna odločba tega organa (sodba Impresa Pizzarotti).
- 22 Glede na sodno prakso Sodišča Evropske unije, ki razlaga predpise, za katere predložitveno sodišče meni, da so pomembni za obravnavano zadevo, in ob upoštevanju predmeta zadeve in upoštevni dejstev, je odgovor **na prvo vprašanje za predhodno odločanje** potreben, da se pojasni, ali se obveznosti držav članic v smislu člena 325(1) PDEU in člena 1(1)(a) in (b) ter člena 2(1) Konvencije ZFI nanašajo tudi na izvrševanje kazenskih sankcij, ki se že izvajajo.
- 23 Predložitveno sodišče meni, da je koristna razlaga stavka „in vsa druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije“ iz člena 325(1) PDEU, da se preuči možnost vključitve pravih in resničnih dejanj korupcije v ta stavek, ter goljufije, storjene pri izvajanju javnega naročanja, zlasti če je bil namen pridobiti vračilo zneskov, ki izhajajo iz evropskih skladov, dodeljenih z goljufijo, čeprav srednji niso bili dejansko ogoljufani, v okoliščinah, ko taka dejanja pomenijo posebej resno grožnjo za finančne interese Unije.
- 24 Glede na sodno prakso Sodišča, pa tudi na pomen, tako v pravni ureditvi Unije kot v nacionalni pravni ureditvi, načela zakonitosti, na podlagi katerega mora biti zakon predvidljiv, določen in ne retroaktiven, predložitveno sodišče **z drugim vprašanjem za predhodno odločanje** prosi Sodišče, naj pojasni, ali pojem „z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča“ iz člena 47(2) Listine, nasprotuje razlagi, ki jo je podalo ustavno sodišče o nezakonitosti sestave pravosodnega organa.
- 25 Razlaga je potrebna, da sodišču omogoči, da ugotovi, ali obstaja zadržek za izključitev uporabe odločbe, na kateri temelji izredna tožba.

- 26 V sodni praksi Sodišča je navedeno, da morajo pristojna nacionalna sodišča, ko odločajo o neuporabi določb materialnega kazenskega prava, zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic oseb, obdolženih kaznivega dejanja (sodba Taricco in drugi), in da lahko uporabijo nacionalne standarde glede varstva temeljnih pravic, če ta uporaba ne ogrozi ravni varstva iz Listine, kot jo razlaga Sodišče, niti ne posega v primarnost, enotnost in učinkovitost prava Unije (sodba Åkerberg Fransson, sodba M.A.S. in M.B.).
- 27 **S tretjim vprašanjem za predhodno odločanje** pa predložitveno sodišče prosi Sodišče, naj pojasni, ali je treba prenehati uporabljati odločbo ustavnega sodišča, da se zagotovi polni učinek prava Evropske unije, če je spoštovanje prava Evropske unije obvezno za sodišče, njegova kršitev pa pomeni disciplinski prekršek.
- 28 V sodni praksi Sodišča je bilo ugotovljeno, da ima nacionalno sodišče dolžnost zagotoviti polni učinek prava Unije, pri čemer lahko po potrebi odloči, da ne bo uporabilo neskladnih določb nacionalne zakonodaje, in da je vsaka določba nacionalnega pravnega reda in vsaka zakonodajna, upravna ali sodna praksa, ki bi pristojnemu sodišču odrekla to možnost, neskladna z zahtevami, ki so bistvo prava Unije (sodba Simmenthal in sodba Melki in Abdeli).
- 29 Razlaga Sodišča je potrebna, da se pojasni, ali sodba ustavnega sodišča, ki je pravosodni organ zunaj sodstva, izključno pristojen za ustavne spore in katerega odločbe so obvezne *erga omnes*, spada v kategorijo odločb, ki se smejo in se morajo prenehati uporabljati, da se zagotovi polna učinkovitost predpisov Unije, zlasti v primeru, če obstaja nacionalni predpis, ki omogoča disciplinsko sankcioniranje sodišča, če to razglasi njihove učinke za nične.
- 30 To pojasnilo je nujno, ker brez odgovora obstaja resno tveganje, da se sodba ne glede na odgovor na prvi dve vprašanji ne bo mogla uporabiti v notranjem pravu.
- 31 Predložitveno sodišče opozarja Sodišče na razlago, v skladu s katero je glede na pomen načela neodvisnosti sodišč upravičeno razširiti povezavo s pravom Unije tudi na zadeve, v katerih se uporablja samo nacionalno pravo, če je tako načelo ogroženo zaradi učinkov odločb pravosodnega organa, vključno z ustavnim sodiščem.

Stališče nacionalnega sodišča

- 32 Predložitveno sodišče meni, da pravo Unije nasprotuje uporabi sodbe ustavnega sodišča, katere učinek bi bil razveljavitev pravnomočnih odločb, ki jih je izrekel petčlanski senat, in ki bi odvzela učinkovitost in odvratilnost sankcijam, uporabljenim v precejšnjem številu zadev, ki so obravnavale veliko goljufijo, kar bi škodovalo finančnim interesom Unije in po eni strani ustvarjala videz nekaznovanosti, po drugi pa povzročala sistematično tveganje nekaznovanosti zaradi zastaranja glede na zapletenost in trajanje postopkov do izreka končne sodbe po ponovni preučitvi.

- 33 Poleg tega načelo neodvisnosti sodišč in načelo varnosti pravnih razmerij nasprotujeta vzpostavitvi pravnomočnosti odločb, ki so že pravnomočne na datum izreka odločbe ustavnega sodišča, če ni resnih razlogov, zaradi katerih bi bilo pod vprašaj postavljeno spoštovanje pravice do poštenega sojenja v ustreznih zadevah.
- 34 Zato razlaga, ki jo je podal svet ICCJ in je prevzeta v uredbo o organizaciji in upravnem delovanju, ki je bila brez ugovorov soglasno sprejeta v sodno prakso, ni razumen razlog za utemeljitev takih učinkov.
- 35 Poleg tega je bila odločitev o napotitvi ICCJ na ustavno sodišče, po kateri je bila izrečena sodba z dne 7. novembra 2018, navedena v poročilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku Romunije v okviru mehanizma sodelovanja in preverjanja kot eden od ukrepov proti ključnim pravosodnim institucijam, ki ima „jasne posledice za neodvisnost sodstva“.
- 36 Predložitveno sodišče meni, da pravo Unije nasprotuje zavezujočemu značaju učinkov odločbe pravosodnega organa, vključno z ustavnim sodiščem, ki izključuje pristojnost nacionalnega sodišča za ocenjevanje uporabe načela primarnosti.
- 37 Uporaba hitrega postopka za to zadevo je upravičena za hitro razjasnitev pravnega položaja oseb, ki so bile obsojene v postopku, in zaradi dejstva, da bi se sčasoma pojavila tveganja glede dejanske možnosti morebitne izvršitve glede na to, da se ena od obsojenih oseb ne nahaja na ozemlju Romunije, ter zaradi izterjave odškodnine.